საქართველოს ძლიერებას გაუმარჯოს!

ლეჩხუმი

გაზეთი გამოდის 193? წლიდან

რაიონის საზოგადოებრივ-პოლიტიკური გაზეთი

№30 (6576) 5 აგვისტო 1993 წელი ხუთშაბათი

ხელი მოაწერეს

27 ივლისს, სოჭში, სასტუმრო „ჟემჩუჟინაში" ხელი მოაწერეს შეთანხმებას აფხაზეთში ცეცხლის შეწყვეტისა და მისი დაცვისადმი კონტროლის მექანიზმის შექმნის შესახებ. ამ შეთანხმებას ხელი მოაწერეს რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრმა ანდრია კოზირევმა, საქართველოს პარლამენტის სპიკერმა ვახტანგ გოგუაძემ და აფხაზეთის უმაღლესი საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილემ სოკრატ ჯინჯოლიამ.

მოლაპარაკებამ ნორმალურად ჩაიარა. ქართველთა მხრიდან მასში მონაწილეობდნენ საქართველოს სახელმწიფოს მეთაურის პირადი წარმომადგენელი კონფლიქტის ზონაში სანდრო კავსაძე, რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა მინისტრის პირველი მოადგილე მიხეილ უკლება, აფხაზეთის მხრიდან კი — ბატონები სერგეი შამბა, საიდ ტარკილი, გიორგი ყოლბაია, ანრი ჯგერენაია.

შეთანხმების მიხედვით 28 ივლისს, დღის 12 საათიდან აფხაზეთში შეწყდა ცეცხლი.

მეომარი

«თეთრი არწივის» მართვე

...გონს რომ მოეგო, იარაღიანი ხალხის გარემოცვაში აღმოჩნდა. დაფეთებული მზერა მოატარა ირგვლივ. ხელი ავტომატურად წაიღო იარაღისკენ — ეს ქვეცნობიერი ჟესტი წამიერად გაელვებული შემზარავი ფიქრის შედეგი იყო — ტყვედ ჩავვარდი... თავი უნდა მოვიკლა... რატომღაც გაიცინეს გარშემომყოფებმა, მხიარულად, ალალად. მიუხვდნენ ნაფიქრს და კეთილად გაიცინეს. ახლა გამოარკვია — შინაურები იყვნენ, ქართველები. ძმები, ნელ—ნელა გაახსენდა ყველაფერი.

2 ივლისი. ალყაში არიან. საიდანაც ტანკი გამოჩნდა. თვალში ცეცხლი წარწერა ჰქონდა „ავაზა 114". ჩვენები არიან. გაფიქრებაც ვერ მოასწრეს, რადისტმა ჩაუქრო სიხარული. რაციამ საგანგაშო გაფრთხილება გადმოსცა: აფხაზებს ჰყავთო ხელთ „ავაზა 114". გვიანღა იყო. ტანკის ლულა უკვე მიებჯინა მებრძოლებით სავსე სატვირთოს. მხოლოდ რამდენიმე მეომარმა მოასწრო გადმოხტომა.

მერე დიდხანს გარბოდნენ დევნილები. მდინარის გადალახვისას ბატალიონის მეთაურს ასთმური შეტევა დაეწყო. მე მოვკვდები და შენ მაინც უშველე თავს სთხოვა, ევედრა, უბრძანა კიდეც. არ ქნა თამაზმა. არ მიატოვა ავადმყოფი. შედარებით უსაფრთხო ადგილს გადაიყვანა. ისროდნენ ძაღლები. თუმც დევნილების კოორდინატები ეტყობა ვერ დააზუსტეს. ის ღამე, როგორც იქნა, გამოათენეს. დილით უკეთ გახდა ავადმყოფი. გაიქცნენ ისევ. თამაზს ტყვიამფრქვევი ჰქონდა თან, ავტომატი უიარაღოდ დარჩენილ ბატალიონის მეთაურს დაუთმო. ახსოვს, მტრის დიდ ჯგუფს როგორ გაუხსნა ტყვიამფრქვევის ცეცხლი. ერთი ავტომატი და ერთი ტყვიამფრქვევი მრავალრიცხოვანი მტრის წინააღმდეგ. საოცარი გაბედულებაა? არანაკლებ საკვირველია შედეგიც: გაიმარჯვეს, მტერი ამოხოცეს, თავისიანებს შეუერთდნენ.

მშვიდად მიყვება ყველაფერ ამას. ვითომც აქაც არაფერი. ვითომც ეს საშინელება მის თავზე კი არ დატრიალებულიყოს, არამედ სადღაც წიგნში ამოეკითხოს. არა, წაკითხულს უფრო მგზნებარედ მოყვება ბავშვობაში „ომობანას" ხშირად ნათამაშევი ბიჭი. ესეც ბიჭია ჯერაც. 20 წელიც არ შესრულებია. ძისი ხნის „ბავშვებს" კალთიდან ვერ იშორებენ დედები. ამას დედა ეუბნება: კიდევ კარგი შერცხვენილი და კუდამოძუებული არ მომიხვედით შინ. თითქოს წარსულში გადავსახლდით, არა? ჭირს დაჯერება, რომ ეს ნამდვილად ხდება, რომ აწმყო ასე გაგვიავდა, რომ ისტორია გაცოცხლდა, რომ...

თამაზ გრიშას ძე კოპალიანი ლეჩხუმიდან თბილისს რომ წავიდა სასწავლებლად, ომზე არც უფიქრია. დავით აღმაშენებლის სახელობის საინჟინრო—ეკონომიური უნივერსიტეტის III კურსელი არც თუ დიდი ყოყმანით შეუერთდა უნივერსიტეტის 25 კაციან ჯგუფს, საომრად რომ ემზადებოდა (იმ 25—დან დღეს 6—ღაა ცოცხალი). მშობლები აფიქრებდა მხოლოდ. არცთუ უსაფუძვლოდ. გაიწია და მაინც წავიდა ომში. „თეთრი არწივის" ასეული ჩააბარეს პირველ დღესვე. სამჯერ დაიჭრა უფროსი ლეიტენანტი თამაზ კოპალიანი. პირველმა ტყვიამ მის წინ მიმავალ ჯარისკაცს დაუტოვა თავში გამჭოლი ჭრილობა და იქვე მოკლა. მერე ის ტყვია თამაზს ამოუღეს ლაწვიდან. ტამიშთან მოხდა ეს ოთხ ივლისს, ალყაში ყოფნისას.

ყველაზე მეტად იმაზე წყდება გული, რომ ლეჩხუმელები არ იბრძვიან ამ ომში. სულ რამდენიმე ბიჭი იცავს ლეჩხუმის ღირსებას. არადა მეტი უნდა ყოფილიყო, გაცილებით მეტი. ბატალიონში ზედმეტ სახელად „სვანს" ეძახიან. ვერაფრით ვერ გაიგეს რა იყო ეს „ლეჩხუმი" — სვანეთი თუ რაჭა. გვარმა გადაწონა სვანეთის მხარეზე სასწორის პინა. ერთმა ვერ შეძლო და ვერ გააგებინა.

მალე გავბრუნდებით უკან, გვითხრა. ეჩქარებოდა. ახლა ვითარება შეიცვალა აფხაზეთში. ცეცხლი შეწყდა და დაიწყო პრობლემის მშვიდობიანი გადაწყვეტის მცდელობა. თამაზსაც უნდა მშვიდობა. მაგრამ არა ყველაფრის ფასად. „თეთრი არწივის" მართვეს ომის ღირსეულად დამთავრება სურს.

ია ხმელიძე.

ეკონომიკა

იქნებ წაადგეს ჩვენს სიდუხჭირეს

სულ რამდენიმე დღეა, მიწყნარდა რაიონის პარკსაშრობი. თუმც ძველებური სიხალისით და ბარაქით ვერა, მაგრამ მაინც მოდიან მეაბრეშუმეები და მიუხედავად მანძილისა, ათეულ კილომეტრებით დაშორებული სოფლებიდან ფეხით მომავალთ მოაქვთ მოწეული მოსავალი — აბრეშუმის პარკი. რას იზამ, დრომ მოიტანა, ომია ქვეყანაში და როგორც გიჭირდეს, ისე გილხინდესო, ნათქვამია.

მართალია, შარშანდელი ნაშრომი დაგვიანებით მიიღეს ჩვენმა მეაბრეშუმეებმა, მაგრამ მაინც არ შეუშინდნენ სიძნელეებს, ვერ დათმეს საყვარელი და სასარგებლო საქმე და წელსაც ჩვეული მონდომებით იფუსფუსეს ჭიებთან.

ცაგერის პარკსაშრობში პირველებმა მოვიდნენ ჩხუტელელი მეაბრეშუმეები **თინა სილაგაძე, ნორა მეშველიანი**, ქვედაცაგერლები **მაყვალა, მაგული ბენდელიანები**, ქ. ცაგერში მცხოვრები **თაილი ირემაძე და თაილი სალინაძე**, მახაშელი **ზაირა არდანიანი.**

ცაგერის პარკსაშრობში იმ დროს მივედით, როცა აბრეშუმის პარკი მოიტანეს ლასხანელმა ქალმა, ორი შვილის დედამ **ნარგიზა ჭილვარიამ** და ალველმა სამი შვილის დედამ **ფოთოლა მიქაძემ**, ორივემ მხრებით მოზიდა ტვირთი. ნარგიზამ 31, 5 კილოგრამი მოიტანა, ფოთოლამ კი 25 კილოგრამი. ამ კეთილშობილური და ქვეყნის ეკონომიკის სასარგებლო საქმისათვის გარჯილ ქალებს.

აბრეშუმის პარკის მიღება მიმდინარეობს ასევე ალპანის პარკსაშრობში. დღეისათვის ორივე პუნქტს 9 ტონაზე მეტი პარკი აქვს მიღებული.

მოქალაქეთა საყურადღებოდ!

საქართველოს რესპუბლიკის მინისტრთა კაბინეტის 1993 წლის 28 ივნისის №503 დადგენილების შესაბამისად დაწესებულია მოქალაქეთათვის გადაცემული საკარმიდამო მიწის ფართობების ტოპოგადაღების, ტერიტორიის — დაგეგმარება — განაშენიანების, პროექტის შედგენის, პროექტის ნატურაში გადატანის, ნაკვეთის მიღება ჩაბარების აქტის შედგენისათვის გაწეული მომსახურების ანაზღაურების ხარჯები. რაც შეადგენს შემდეგს:

მიწის ფართობი კვადრატულ მეტრებში	600	601—1500	1501—2500	2501—5000	5001—7500	7500—1 ჰექტ.	1 ჰექტარზე მეტი
ღირებულება კუპონებში	6570	7384	8198	10174	12161	14593	15523

ეს ფასები აღებულია, როდესაც საკარმიდამო მიწა ერთ მასივს წარმოადგენს, ერთზე მეტი ნაკვეთის შემთხვევაში აღნიშნულ ღირებულებას დაემატება ერთი ნაკვეთის გამოკლებით, ყოველ შემდეგ ნაკვეთზე 10 პროცენტი.

მაგალითად: თუ კომლმა უნდა მიიღოს 1 ჰექტარი ოთხ ნაკვეთად, ერთი ჰექტარისათვის დადგენილ ღირებულებას 14593 კუპონს დაემატება 30 პროცენტი 14593—ის 30 პროცენტი 4377 კუპონია.

14593+4377 18970 კუპონი.

მიღება—ჩაბარების აქტი მოქალაქეს მიეცემა მას შემდეგ, რაც მოქალაქე წარმოადგენს გაწეული მომსახურების ღირებულების გადარიცხვის დამადასტურებელ დოკუმენტს.

თანხა ჩარიცხული უნდა იქნეს „საქსოფლმშენსახპროექტის" ანგარიშზე.

აქ მოყვანილი ხარჯები ექვემდებარება ინფლაციის კოეფიციენტის კორექტირებას არსებული წესით.

რაიონული ცაგერის მიწის რესურსებისა და მიწის რეფორმის განყოფილება.

ლიტერატურა(?)

სამამულო

აფხაზეთი

ანუ

«გამარჯვება ქართველების ქართველობით»

ეტყობა და ყველაფრიდანაც ჩანს, რომ ძმეგუებისა და შეჩვევის ნიჭი გაძლიერის ნიჭთან ერთად უხვად მოუმადლებია ქართველისათვის გახგებას.

შევეჩვიეთ და შევეგუეთ „პატარ—პატარა" მასშტაბების ტკივილებს, უკეთ ახალ—ახალი ტკივილები გვავიწყებენ (?) ძველს.

მალე ერთი წელი ძესრულდება ომის „ოფიციალურად" დაწყებიდან, არადა ოოგორ გვიჭირდა იმის დაჯერება, როა აფხაზეთში ომია და ეს მაშინ, როცა ომი კარგა ხნის წინათ დაწყებული თურმე.

მერე იყო გაგრის ტრაგედია—ჩვენი სამუდამო სირცხვილი და კაიქართველობის დადასტურება.

მაშინ კი ვიგრძენით ომი.

ვიგრძენით და შევეჩვიეთ აფხაზეთში განლაგებული საქართველოს შეიარაღებული ძალების პრესცენტრიდან პრესის საშუალებით თუ ტელევიზიით გადმოცემულ სტანდარტად ქცეულ ინფორმაციებს, მეტწილად რომ ასე იწყებოდა: „სოხუმსა (ოჩამჩირესა) და მის შემოგარენში დღეისთვის სიმშვიდეა... ისმოდა კანტიკუნტი სროლა... ადგილი ჰქონდა უმნიშვნელო ხასიათის პოზიციურ ბრძოლებს..."

ჩვენც შევეჩვიეთ და და ვიჯერეთ ფრონტის წინა ხაზისპირა სიმშვიდე. ომი და სიმშვიდე... თუნდაც წუთიერი...

თითქოს ომში შვილმკვდარი დედების მოთქმასა და გოდებასაც შევაჩვიეთ ყური.

არადა, დაითალხა ნახევარი საქართველო, დღე არ გავა, გლოვის ზარმა არ ჩამოჰკრას ქართულ ოჯახში, მეტწილად დასახიჩრებული, ძლივსამოსაცნობი ცხედარი არ მიუვიდეს ჭირისუფალს.

ომია. ომი მთელი თავისი დაწერილი თუ დაუწერელი [illegible]ნონებით, „არა, ეს არაა ომი. ესაა უფრო მეტი, ვიდრე ომი", მაგონდება იმ ბიჭების ნათქვამი, გუმისთასთან რომ იცავენ საკუთარ მეობას.

ნამდვილად უფრო მეტი, ვიდრე ომი.. სადღეისოდ კი „გაგრის ტრაგედიის" გმირებიც არ არიან სამზეოზე გამოყვანილი, ტრაგედიის შემსწავლელი კომისია დღემდე ტრაგედიად რჩება. ომის დამთავრებას თუ ელოდება...

ვიტალი ავალიანი, გაგრის ბატალიონის მებრძოლი: ეჭვმიუტანელი ცნობა გვაქვს, ომის დამთავრებისთანავე აპირებენ ჩვენს განადგურებას, „ჩვენში" ვგულისხმობ ყველა მეომარს, ვინც გაგრის აღებისას იქ იყო და ცოცხალი გადარჩა. იქნებ არც დაგვაცალონ ომის დამთავრება, ვინ იცის... ჩვენ ყველაფერი საკუთარი თვალით ვნახეთ და, ბუნებრივია, მოწმეები არ „აწყობთ" ამ ტრაგედიის მესვეურებს, უბრალოდ რომ ვთქვა, ზედმეტნი ვართ. მაგრამ მაინც მოვასწრებთ, მაინც ვიტყვით, რა ხდებოდა მანდ, ოღონდ მოგვისმინოს ერთმა კაცმა მაინც...

მოასწრებენ ბიჭები? მოწმეთა თავიდან მოცილების პროცესი ხომ უკვე დაიწყო. აკი 15 ივნისს „გაურკვეველ ვითარებაში" გარდაცვლილი პოლკოვნი—

დი მკვლელი. პრაგი, შეუძლებელია ამის განსა—ზღვრა, მეტწილად უმისა—მართოდ ისვრი, ალყაში მოვხვდით ერთხელ, ალყა გავარღვიეთ და გამოვაღწიეთ. მაშინ ვნახე ჩემი პირველი მსხვერპლი. საერთოდ არ მქონდა რაიმე გრძნობა შერჩენილი, უნდა

ძმა შურმანი' დები ლამარა, [illegible] თორემ [illegible] არიო"—ამოიძახა [illegible] დაცვლილმა მორის ფოცხიშვილმა. თუ ამ ომს დასასრული ექნება როდესმე, მართლა ისევ ქართველების ქართველობით, მაგრამ იქ, ფრონტის წინა ხაზზე ზემოთნახსენებ ვაიმებრძოლ—

კი მარინაშვილიც უდავოდ იმ ინტერვიუს შეეწირა, წინა დღით რომ მისცა გაზეთ „7 დღის" კორესპონდენტებს. ივარაუდება, რომ „დამსჯელი მექანიზმი" ძალზე ოპერატიული და „მალემსრბოლია", არც საქმის გადადება უყვარს სახვალიოდ. თუმცა პოლკოვნიკმა მოასწრო თავისი სათქმელის დატოვება. და იმ ბიჭების რიცხვიც დიდია, ინტერვიუში მოყვანილ ფაქტებს და მოვლენებს რომ დაადასტურებენ, მარინაშვილის კარგ კაცობასაც აღიარებენ და გარკვეულწილად დაგვეხმარებიან იმ ეჭვების გაქარწყლებაში, გარდაცვლილი პოლკოვნიკის ირგვლივ რომ არსებობს.

და მაინც, დაუსრულებელი არაფერია, ადრე თუ გვიან, ავად თუ კარგად ყველაფერი გადაწყდება. იმედს ვიტოვებთ, ჩვენი გადარჩენით (და არა გამარჯვებით). ღვთის რჩეულობას და შევარდნაძის ფაქტორს უგულებელვყოფ —ღმერთიც განგვიდგა და შევარდნაძემაც ვერ იკისრა წმინდა გიორგობა. ჰოდა, გაგვიწარსულდება აწმყო, ერთი დროც დადგება, მაგრამ იმ ბიჭებს ვინ დაგვიბრუნებს, ომში სიმღერით და ხუმრობით [illegible] სისხლიან ყვავილებად რომ დაეფინენ აფხაზეთის მიწას. რა დრო მოგვირჩენს მათი დაკარგვით გაჩენილ იარებს, რა შეგვივსებს იმ ფიზიკურ და სულიერ სიცარიელეს, უმათობა რომ ტოვებს ჩვენში.

ან იმ უწვერულ ბიჭებს რა ეშველებათ, კაცის კვლის გაკვეთილებს რომ გადიან ყოველდღიურად, შიშველ ნერვებად ქცეულები ადგილს რომ ვერ პოულობენ საზოგადოებაში და თავიანთი თავიც ეზედმეტებათ... გიჟი უნდა იყო, კაცის კვლის პირველ გაკვეთილზე ჩამოუგდო იმ ბიჭებს სიტყვა, თვითონ ხვდებიან თითქოს და მოზომილად პასუხობენ შენს უთქმელ ტკივილს:

გია თასოშვილი „შავნაბადას" ბატალიონიდან. პოეტური ბუნების, მეოცნებე ბიჭი, მეტსახელად „ციცინათელა" (ომს შეუ—

გავაღწიო—ეს ფიქრი მიტრიალებდა მხოლოდ. მოკლულს რომ დავხედე, ავტომატი შემეჩხირა თვალში, ინსტიქტურად ავაცალე იარაღი და ორი ავტომატიდან მივუშვი ჯერი მარცხნივ და მარჯვნივ.

დათო (მეტსახელად „რიკა") ბატალიონ „თეთრი არწივიდან":

—იცი, რა იყო? ეგ იყო საშინელებაზე მეტი. მთელი კვირა არ მძინებია, გავიტანჯე, დღისით და ღამით არ მშორდებოდა მისი სახე. თანამებრძოლები სიტყვის თქმას ვერ მიბედავდნენ, ისე ვიყავი გაღიზიანებული. მერე პირველ მსხვერპლს მეორე დაენაცვლა და ყველაფერი კალაპოტში ჩადგა.

დათო გელაშვილი „ავაზას" ბატალიონიდან:

—თვალები დავხუჭე და ტანკის ლულა მოვატრიალე... გამაყრუებელი გრუხუნი გაისმა, ყურებიდან ნაკადად წამსკდა სისხლი. მერე გავითიშე... თვალი რომ გავახილე, არავინ იყო, ერთიანად გამქრალიყო თორმეტამდე კაცი, ერთმანეთში იყო არეული მათი სხეულის ნაწილები... ხეებიდან კი ნაწვიმარზე რომ ფოთლებიდან ცვივა წვიმის წვეთები, ისე ცვიოდა ხორცის ნაფლეთები და ზედ მეყრებოდა...

ზვიად გელაშვილი გვარდიის საცხენოსნო პოლკიდან.

—ბიჭები ჩამაბარეს ახლა, ახლები, სროლას ვასწავლი, რაღაც ზედმეტი რომ მოთხრან ან მოიმოქმედონ, ნერვები არ გამიძლებს და შეიძლება იქვე მივახვრიტო. კონტროლს ველარ ვუწევ ჩემს თავს, დენთის კასრივითა ვარ...

დაგველალენ ბიჭებინაღდი, გულმართალი ვაჟკაცები, კაცთა სასაკლაოზე უანგაროდ მისულები. გამორჩენის მიზნით წასულ ბიჭებსაც ჩაუქრათ ხალისი —აღარაფერი დარჩა გაპარტახებულ სოხუმ—ოჩამჩირეში საძარცვ—სამარადიოო. რას იზამ, მებრძოლთა ასეთი კატეგორიები ყველა ომში ყოფილა და აფხაზეთის ომიც არაა გა—

ებთან შეხვედრისას (მათი ამოცნობა კი ძნელი არაა) უნებლიედ დაგებადება ეს კითხვა: „შეგვრჩენია კი ქართველობა?! ვართ კი გადარჩენის ღირსნი?! სხვისი რა მოგახსენოთ. მე კი ხშირად მიფიქრია, რაც ძოგვდის, რაც დაგვემართა, უარესის ღირსნი ვყოფილვართ და რაღაც ძალა კი დევ გვინდობს—მეთქი.

მადლობა ღმერთს, რომ ნაღდი მეომრებიც არა გვყავს საძებნი—ისეთები, საკუთარ მეობას, მიწა—წყალს რომ ყოველგვარი გამორჩენისა და ცუდფიქრის გარეშე იცავენ იარაღით ხელში და უბედურება ისაა, რომ რწმენა—დაკარგულები მათაც ეჭვის თვალით ვუცქერით მეტ შემთხვევაში. ეგეც ბუნებრივია — ნაძირალათა დამსახურება დიდია ამ ბიჭების სახელთა ლაფში ამოსასვრელად.

არაა ომში ერთსულოვნება, წესრიგი, დისციპლინა. სოფელ ბესლახუბაში გაგონილი მახსენდება: ისინი (აფხაზები) თვალებში რომ შეხედავდნენ ერთმანეთს, თვალებიდან კითხულობდნენ, რა უნდა ემოქმედათ, ჩვენ კი ერთი რომ ალთას ვიყავით, მეორე ბალთას გარბოდაო. იმაზე დავიწყე, ერთსულოვნება არაა—მეთქი. ერთს ფიქრობენ მხოლოდ ერთსულოვნად (ყოველ შემთხვევისათვის, სადაც მივედი და ვისაც შევხვდი, ყველგან, ყველასაგან ეს აზრი მოვისმინე) რომ ამ ომის დამთავრების შემდეგ ისევ ომი გარდაუვალია და მას სახელად ერქმევა შურისძიების, ანგარიშსწორების ომი.

არ დაინდობენ ბიჭები ამ ომში ხელის მომთბობთ, არ დაინდობენ მათი სახელების ლაფში ამომსვრელებს, ეგეც ბუნებრივია.

ხალხი გვჭირდება ძალიან, მეომარი ხალხიო,—გულისტკივილით ამბობენ ბიჭები. თბილისში დაბრუნებული დავაბიჯებდი უსაქმურებით ავსებულ ქუჩებში და უკვე ველარ ვიტანდი უფიქრო, ნიღბა—

მეუღლე [illegible] შოთა, რძალი [illegible] ნაი[illegible] [illegible]მარსალამე, შორა სადღეისთვის არაბიძე, „დიდი მიწიდან" (ასე ეძახიან აფხაზეთში თბილისსა და საქართველოს სხვა რეგიონებს) ჩასული ერთი კაციც დიდი იმედი და ნუგეშია მათთვის. ჩვენთვის კი აფხაზეთი დღესაც სტანდარტული ცნობებია ანდა თვითმხილველთა ნაამბობი.

სოფელ ლაბრაში, ოჩამჩირელ ლეჩხუმელებს შევხვდი. ომის დაწყებიდან იცავენ მიწა—წყალს ალველი და ჩქუმ—ქულბაქელი ბიჭები. უსაზღვროდ გაუხარდათ ჩემი ლეჩხუმელობა, მეომრები არ მოგვდის ლეჩხუმიდან და ჟურნალისტებმა მაინც გვინახულეთ ხანდახანო. ეჰ, გაიღვიძეთ ლეჩხუმელებო, გაიღვიძეთო—გულის ტკივილით დაამატეს მერე. იმ ბიჭების სასიხარულოდ და ჩვენდა საამაყოდ, ლეჩხუმელი ბიჭებიც წაიყვანა ომში წინაპართა სისხლის ყივილმა. ვაი, რომ მსხვერპლიც დავიტირეთ.

კიდევ ერთი ლეჩხუმელი აღმოვაჩინე მთავარი საქართველოს სპეცდანიშნულების ოფიცერთა ასეულში—სურმუშელი თემურ ბაკურაძე ანუ „პიტკინა" სოხუმის აეროპორტის დაცვაში იდგა თანამებრძოლებთან ერთად. როგორი მებრძოლია ჩემი თანამემამულე—მეთქი, —ასეულის მეთაურს ვკითხე—ვერცხლისწყალივით მოძრავია, ეგ რომ არ გვყავდეს, რა გვეშველებოდაო. იგივე დაადასტურეს თანამებრძოლებმაც. მორცხვად იღიმებოდა თემური, მერე გაიქცა და ნარცისების ვეება თაიგულით ხელდამშვენებული გამომეცხადა ისევ...

გრძელდება ომი. სისტემატურად იბომბება სოხუმი, იზრდება მსხვერპლთა რიცხვი, დღეს არავისთვის არ წარმოადგენს საიდუმლოს, ვინ გვებრძვის და როგორ ხელფეხშებორკილებივით სხედან ჩვენი ბიჭები სიმწრით გათხრილ სანგრებში და ებრძვიან უჩინარ მტერს უკან დახევის ბრძანების მოლოდინში. რას იზამ, ბრძანება ბრძანებაა... აფხაზთა მხარე კი დღითიდღე მარაგდება თანამედროვე საბრძოლო ტექნიკით, რომელთაც, როგორც ამბობენ, ამშვენებს წარწერა „დო ტბილისი"...

ნანა აკობიძე.

* * *

წერილი დასაბეჭდად იყო მზად, როცა დაიწყო კონფლიქტის ოფიციალური დარეგულირება.

რედაქტორი
ნ. ნემსაძე.

საქართველოს ძლიერებას გაუმარჯოს!

...ის ძე ჩაკვეტაძემ იპოვა ... თანხით. საფულე ინახება რედა—

გილოცავთ

ფატი ჯანელიძეს, მამია სილაგაძეს
გილოცავთ ბედნიერებას.
გულო, მამუკა მუშკუდიანები.

ნინო კოპალიანს, ამირან კვირკაშვილს
გილოცავთ ბედნიერებას, შეგექმნათ ფუძეძლიერი ოჯახი. გფარავდეთ ღმერთი.
ცაგერის საშუალო სკოლის კოლექტივი.

ნინო კოპალიანს, ამირან კვირკაშვილს
გილოცავთ ბედნიერებას. სიყვარული და სიხარული ყოფილიყოს თქვენი ცხოვრების თანამგზავრი. ღმერთი ფარავდეს თქვენს ახლადშექმნილ ქართულ ოჯახს.
ცაგერის აგრომრეწველანკის განყოფილების თანამშრომლები.

ნინო კოპალიანს, ამირან კვირკაშვილს
გილოცავთ ბედნიერებას. სიხარული ნუ მოგკლებოდეთ.
ციცინო ლიპარტელიანი.

ნინო კოპალიანს, ამირან კვირკაშვილს
გილოცავთ ბედნიერებას.
დათო ხეცურიანი, ჯუმბერ ცვარიანი, ზაურ ახვლედიანი, გელა მამარდაშვილი, შადიმან დავითულიანი, ჟორა სილაგაძე, გივი ნემსაძე, შერმადინ სალინაძე, კახა ფუტკარაძე ოჯახებით.

საყვარელ ბაბუებს
მიხეილ გრიგოლის ძე და
ახმედ ნიკიფორეს ძე გაბიძაშვილებს
გილოცავთ დაბადების დღეს. იხარეთ და იდღეგრძელეთ საყვარელ ოჯახთან ერთად.
ვანო, მიხო შალამბერიძეები, ჯუმბერ, გიორგი კოპალიანები.

მარინე დადაშის ასულ ჩაკვეტაძეს
გილოცავ დაბადების დღეს. სულ სიხარული და ბედნიერება გქონოდეს.
თინიკო ჭაბუკიანი.

მამუკა ბახვას ძე ჩხეტიანს
ჩვენო საყვარელო ბიძია! გილოცავთ დაბადების დღეს. გისურვებთ დიდხანს სიცოცხლეს.
დისშვილები გიორგი, თორნიკე გოგოხიძეები.

მარინე დადაშის ასულ ჩაკვეტაძეს
გილოცავთ დაბადების დღეს. იხარე შენი ქმარ—შვილით.
თამრიკო, რამაზ სილაგაძეები.

გოჩა თამაზის ძე სალინაძეს
გილოცავ დაბადების დღეს! გისურვებ ჯანმრთელობას, კარგ მომავალს.
ნათლია ლალი გენდელიანი.

ფატი მურცხვალაძეს
გილოცავ დაბადების დღეს.
მაყვალა მუშკუდიანი

კახა პარიმონის ძე ხეცურიანს
გილოცავთ დაბადების დღეს და უმაღლესი სასწავლებლის დამთავრებას.
ბიძები, დეიდები, ბიძაშვილები, დეიდაშვილები.

ციცინო, შადიმან დავითულიანებს
გილოცავთ ალუდას ბედნიერებას.
ლეილა, თამაზ ლიპარტელიანები.

მარიკა მეგრელს, თენგიზ მანდარიას
გოგუცა შკუბულიანს, გუჟუ მეგრელს
გილოცავთ შვილისა და შვილიშვილის შეძენას, გაგეზარდოთ სასახელო.
დათო ხეცურიანი, გუგული ქარსელაძე, ჯენი მანდარია, ვაჟა ჩაკვეტაძე, იური მეგრელი ოჯახებით.

ნინო, ამირან კვირკაშვილებს
გილოცავთ ბედნიერებას.
იური, ცირა მეგრელები.

ავთანდილ კოპალიანი

2 აგვისტოს 28 წელი შესრულდებოდა, ავთო, მაგრამ ქართული მიწის, ქართველი ხალხის უსაზღვრო სიყვარულში ჩაიფერფლა შენი სიცოცხლე. გმირულად დაეცი სოფელ შრომასთან ბრძოლაში. მშობლებზე და ძმაზე მზრუნველი, ახლობლების შემწე და მომფერებელი, მაღალი ზნეობით, იშვიათი სულიერი თვისებებით შემკული—ასეთად დაგვამახსოვრე თავი, ავთო.

კაცურად გალიე ღვთით ბოძებული 28 წელიწადი, დაგვიტოვე უსაზღვრო სევდა და წუხილი, დაგრჩა აუხდენელი ოცნება—დაოჯახება. ძნელი დასაჯერებელია, რომ ამიერიდან ჩვენთან აღარ იქნები ულალატო მეგობარო, თავდადებულო მებრძოლო ბიჭო.

მსუბუქი იყოს შენთვის მშობლიური ქართული მიწა, რომლის ერთიანობისათვის ბრძოლასაც შეეწირე.

თანაკლასელები, გარდნალის საშუალო სკოლის კურსდამთავრებულები.

გლოვის ზარმა შეძრა იმ დილას ლუხვანო, მეხივით გავარდა შენი უეცარი სიკვდილის ამბავი. საქართველოს ერთიანობას შეეწირე. დაუხარჯავი წახვედი ამ ქვეყნიდან, სიცოცხლით, ენერგიით, მებრძოლი სულით სავსე ღიმილის ბიჭი.

რას იზამ! არც შენ დაგინდო უკუღმართმა წუთისოფელმა, სამუდამო სასუფევლის გზას გაგიყენა განგებამ, რით ვანუგეშოთ შენი ძმა ლადო, ბედგამწარებული დედ—მამა. ისინი ხომ შენით ცოცხლობდნენ და ხარობდნენ. სულ ჩქარობდი, გაფრენილი, ხიფათით ცხოვრობდი, ... გევრჯერ სიკვდილისათვის თვალებში ჩაგიხედია, საქართველოს ერთიანობას შეწირე თავი, მეომარო ბიჭო.

2 აგვისტოს, შენი დაბადების დღეს უშენოდ შევხვდით მეგობრები. უმწეონი ვართ სიკვდილთან. ისღა დაგვრჩენია, მუხლი მოვიყაროთ შენს საფლავთან, შენი ხსოვნის წინაშე, სანთლები დაგინთოთ. გვინდა დავარწმუნოთ შენი ლამაზი სული, რომ შენი მეგობრები, ამხანაგები არასოდეს დაგივიწყებთ.

მშობლიური სოფლის ახალგაზრდები.

რომან მექის ძე მანდარია

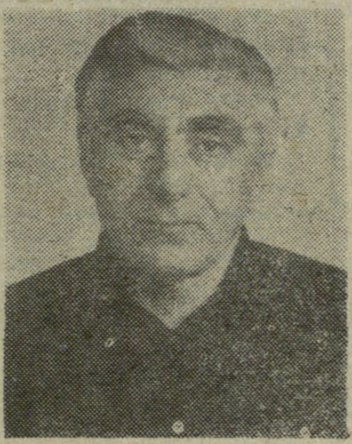

წელს, 25 ივლისს, შენი დაბადების დღეს, რომან ბიძია, უკვე მესამედ შევხვდით უშენოდ, გაუნელებელი სევდით, ცრემლითა და ნაღველით, რა ახალგაზრდა წახვედი ამ ქვეყნიდან, ბევრჯერ გადარჩი, გაექეცი ტრაგიკულ სიკვდილს, მაგრამ მაინც არ აგცდა ბედისწერის მახვილი, ტრაგიკული სიკვდილის მსხვერპლი გახდი.

54 წელი შეგისრულდა 25 ივლისს, ვაი, რომ ამ დღეს შენთვის ჩვეული გოხი, ომახიანი და ვაჟკაცური შემართებით ვერ მოგვიპატიჟე შენს სტუმართმოყვარე და ხელისით სავსე ოჯახში, ამ დღეს შევხვდით შენს საფლავზე, შენს ოჯახთან, მრავალრიცხოვან მეგობარ—ახლობლებთან ერთად.

დრო მკურნალიაო, ნათქვამია, მაგრამ არა, დრო ვერაფერს უშველა იმ გაუნელებელ სევდას, რაც შენი დაკარგვით დაგვიტოვე.

იძინე, ბიძია, მშვიდად, მსუბუქი იყოს შენს გულზე დაყრილი მიწა, გწამდეს ყურადღება არ მოაკლდება შენს სიბერეგამწარებულ დედას, ცალად დარჩენილ მეუღლეს და შენი სახელისა და გვარის გამგრძელებლად დარჩენილ შვილს. ამის მაგალითს ხომ თვით შენ გვაძლევდი შენი კაცური და ადამიანური ცხოვრებით.

დისშვილი
გოჩა მურცხვალაძე.

ჯაბუ ფვილდიანი

წელს პირველად მოვიდა 14 ივლისი უშენოდ. ამ დღეს 56 წლისა უნდა გამხდარიყავი, რა ტკბილია და რა მწარე შენი ყოველი მოგონება. გული ტკივილით გვეწურება, როცა შენს ხელშენავლებ სახლ—კარს, კუთხე—კუნჭულს ვუცქერით და უნებლიედ გვაგონდება ის ბედნიერი დღეები, როცა ერთად ვიყავით, ჯან—ღონით, სიცოცხლით სავსენი და შევხაროდით სიცოცხლეს, მომავალს, შვილების, მათი ბედნიერების იმედით ვშრომობდით, ვილვწოდით მუხლჩაუხრელად, კენჭი კენჭს ემატებოდა და ჩვენს სიხარულს საზღვარი არ ჰქონდა. ასე, დაძაბულ ყოფაში ჩაგვიქროლა ახალგაზრდობამ, მაგრამ ბედის სამდურავი არასოდეს დაგვცდენია, რადგან სიყვარული გვქონდა ბალავრად, იმედად, სიხარულად...

ამ ბოლო დროს გულს უჩიოდი, მერე პირველი ინფარქტი და პირველი ელდა, საავადმყოფო, წამლები, ხანგრძლივი მკურნალობა. ავადმყოფობას ფეხზე წამოუდექი თუ არა, შენმა უკვე დასნეულებულმა გულმა ისე სწრაფად გაგიწია, ვერ ისვენებდი, ისევ შრომობდი, ისევ გაგვიჩნდა იმედის საფუძველი, მაგრამ ჩვენდა საუბედუროდ, ხანმოკლე გამოდგა სიხარული... თავზარი დაგვეცა შენი წასვლით ამა ქვეყნიდან, ჯაბუ. აუნაზღაურებელია შენი დანაკლისი. ამ სიცარიელეს ვერაფერი ამოავსებს.

გილოცავთ შენი დაბადების დღეს, ამჯერად უკვე ცრემლით და გოდებით, იძინე ტკბილად, შენ კი წავედი ჩვენგან, მაგრამ ჩვენი ფიქრები კვლავ შენთან არის. ასე იქნება სამარადჟამოდ.

ოჯახი.

ნათია ფანჯავიძე

3 აგვისტოს ცხრა წელი უნდა შესრულებოდა, ნათია, ჩემო მონატრებულო შვილო. სამი წელია, რაც წახვედი ღმერთის სასუფეველში და ჩვენ ყველას, შენს ოჯახს მოურჩენელი ტკივილი და სევდა დაგვიტოვე.

დღესაც ხელუხლებლად დევს შენს მიერ დატოვებული ნივთები. შენი სითბო და სუნი შემორჩენია შენს საწოლს. სამი წელია აღარ აღვიძებს შენი ჭიკჭიკი უშენობით სილამაზედაკარგულ სახლს. მოუწყენლად მეკითხება შენი და ნანა შენს შესახებ, გნატრობს, კითხულობს, როდის დაბრუნდები.

რა ვქნა, არ მინდა უშენობა, შვილო, მესამედ ვხვდებით უშენოდ შენს დაბადების დღეს. ყვავილი და ცრემლი არ აკლია შენს საფლავს, მაგრამ შენი ნატვრის სურვილი კიდევ უფრო მიმძაფრდება.

იძინე ტკბილად, ჩემო პირველო სიხარულო, ჩემო მოურჩენელო ტკივილო.

ოჯახი.

მამა სერაპიონი, მეუღლე აზა, შვილები გოჩა, ზაზა, მაკა, ძმა ვალერი, დები დალი, ნუნუ, ბიძები მიშა ახვლედიანი, მიშა ონიანი, დეიდა გოგუცა გენდელიანი, სიძე პიერ ფუტკარაძე, სიდედრი დოდო, ცოლისძმა თამაზი, ცოლისდა ზაირა სვანიძეები, რძალი ზაირა ტოგონიძე, ქვისლი რომან ფარჯანაძე, ბიძაშვილები, მამიდაშვილები ოჯახებით იუწყებიან

გელა სერაპიონის ძე ახვლედიანის

გარდაცვალებას.

ტუკა ჩხეტიანი ოჯახით თანაუგრძნობს ჭირისუფალს

გელა ახვლედიანის

გარდაცვალების გამო.

ცაგერის საშუალო სკოლის 1974 წლის კურსდამთავრებულები თანაუგრძნობენ ვალერი ახვლედიანს ძმის

გელა ახვლედიანის

გარდაცვალების გამო.

დათო ხეცურიანი, ზაურ ახვლედიანი, გელა მამარდაშვილი, ბუჭუ გენდელიანი, გივი ნემსაძე, შერმადინ სალინაძე, ჟორა სილაგაძე, გივი ქომეთიანი, კახა ფუტკარაძე, შადიმან დავითულიანი ოჯახებით თანაუგრძნობენ ჭირისუფალს

გელა ახვლედიანის

გარდაცვალების გამო.

ჯუმბერ ცვარიანი ოჯახით თანაუგრძნობს ჭირისუფალს

გელა ახვლედიანის

გარდაცვალების გამო.

ცაგერის სახდაზღვევის ფირმის თანამშრომლები თანაუგრძნობენ სერაპიონ ახვლედიანს შვილის

გელა ახვლედიანის

გარდაცვალების გამო.

ჟორა ქურასკედიანი, მურთაზ, მიშა იუზა დაშნიანები ოჯახებით თანაუგრძნობენ ჭირისუფალს

გელა ახვლედიანის

გარდაცვალების გამო.

ვაჟა ჭაბუკიანი, თენგიზ, რამაზ ახვლედიანები, შუქური ყუბუსიძე ოჯახებით თანაუგრძნობენ დალი, პიერ ფუტკარაძეებს ძმის

გელა ახვლედიანის

გარდაცვალების გამო.

ოთარ ლიპარტელიანი ოჯახით თანაუგრძნობს ჭირისუფალს

გელა ახვლედიანის

გარდაცვალების გამო.

ნოდარ მუშკუდიანი ოჯახით თანაუგრძნობს დალი და პიერ ფუტკარაძეებს ძმისა და ცოლისძმის

გელა ახვლედიანის

გარდაცვალების გამო.

ცაგერის რაიცენტრის აფთიაქის თანამშრომლები თანაუგრძნობენ აზა სვანიძეს მეუღლის

გელა ახვლედიანის

გარდაცვალების გამო.

გერონტი ნემსწვერიძე ოჯახით იუწყება

ალექსანდრე ვასილის ძე ნემსწვერიძის

გარდაცვალებას და თანაუგრძნობს განსვენებულის ოჯახს.

მეუღლე მიშა, და ლოლა, ძმები შალვა, მიშა ხვადაგიანები, მული ლიდა, შვილები ზურაბი, ზაური, იური, ჯემალი, ელზუკა, შვილიშვილები მიხეილ, მირიან, მალხაზი, კოკა, ნინო, რძლები მარინე გურჯალიანი, ციალა გვიშიანი ოჯახებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

თამარ ონისეს ასული ხვადაგიანი—გოლეთიანი.

შვილები თინა, ჯუმბერი, ჟორა, ლამარა, სიძე აბელ ლიპარტელიანი, რძლები შურა, მარინე, ნარგიზა, დალი, შვილიშვილები, შვილთაშვილები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

მარგალიტა გიგოს ასული კოპალიანი—შკუბულიანი.

დაკრძალვა 8 აგვისტოს, კვირას, ქ. ცაგერში.

კომუნალური მეურნეობის, ტექბიუროს, სახლმმართველობის თანამშრომლები თანაუგრძნობენ დალი, ჟუჟუნა ახვლედიანებს

ძმის

გარდაცვალების გამო.

ცაგერის საშუალო სკოლის 1966 წლის მე—10—ა კლასის კურსდამთავრებულები იუწყებიან თანაკლასელის

გელა სერაპიონის ძე ახვლედიანის

გარდაცვალებას და თანაუგრძნობენ განსვენებულის ოჯახს.

ნოდარ მუშკუდიანი ოჯახით იუწყება

გელა ახვლედიანის

გარდაცვალებას და თანაუგრძნობს განსვენებულის ოჯახს.

გაზეთ „ლეჩხუმის“ რედაქციისა და რაიონული სტამბის თანამშრომლები თანაუგრძნობენ მაკა ახვლედიანს მამის

გელა ახვლედიანის

გარდაცვალების გამო.

თამილა, თემურ, მერაბ კოპალიანები ოჯახებით თანაუგრძნობენ ჭირისუფალს

გელა ახვლედიანის

გარდაცვალების გამო.

იზო გოგოხიძე, გოგი გოლეთიანი, ამირან კვირკაშვილი, ლაშა ზურჯალიანი გელა კოპალიანი ოჯახებით თანაუგრძნობენ ჭირისუფალს

გელა ახვლედიანის

გარდაცვალების გამო.

მეგობრები თანაუგრძნობენ **მაკა, ზაზა ახვლედიანებს** მამის

გელა ახვლედიანის

გარდაცვალების გამო.

ცაგერის რაიონული საკრებულოს თანამშრომლები თანაუგრძნობენ ნუნუ ახვლედიანს ძმის

გელა ახვლედიანის

გარდაცვალების გამო.

გაზეთ „ლეჩხუმის“ რედაქციისა და რაიონული სტამბის თანამშრომლები თანაუგრძნობენ აზა ნემსაძეს დედის

ნინა მუშკუდიანი—ნემსაძის

გარდაცვალების გამო.

ზაურ ახვლედიანი ოჯახით იუწყება, რომ გარდაიცვალა

მიშა ანტონის ძე მიქაუტაძე

შვილები ნათელა, გურამი, და პასიკო, რძალი ნათელა, შვილიშვილები ავთო, ნარგიზა, ვახტანგ, რეზო, გელა, სვეტლანა, სიძეები ოდარი სილაგაძე, ავთო გენდელიანი, ავთო ჯანაძე, კობა ჩაგვავა, მაზლი რეზო გურგუჩიანი, ძმები, დები, რძლები, შვილიშვილები, ძმისშვილები, დისშვილები, მაზლისშვილები, მულისშვილები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

ნინა დიმიტრის ასული მეგრელი—გურგუჩიანი.

მამუკა, გოგუცა ჩაკვეტაძეები, ნანული, ვენერა, დოდო, დარეჯან ომანაძეები, თინა გენიძე ოჯახებით თანაუგრძნობენ დალი, პიერ ფუტკარაძეებს ძმისა და ცოლისძმის

გელა ახვლედიანის

გარდაცვალების გამო.

მეუღლე ნანული, დედა მარიამი, შვილები იური, იუზა, და ნათელა, სიძე ჯაბა ლომთაძე, რძლები დარეჯან გარდაფხაძე, ირინე ქობულაძე, შვილიშვილები ანა, გაგა, ნათია, მიშიკო იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

მიხეილ ანტონის ძე მიქაუტაძე.

თამარ, სევარიონ კოპალიანები შვილებით თანაუგრძნობენ ჭირისუფალს

დოდო ლიპარტელიანის და ალექსანდრე ნემსწვერიძის

გარდაცვალების გამო.

რაიპოლიკლინიკის თანამშრომლები თანაუგრძნობენ ნაზიკო ყურაშვილს სიძის

ვალოდია გასვიანის

გარდაცვალების გამო.

№23 საგზაო სამმართველოს კოლექტივი თანაუგრძნობს ნუნუ ახვლედიანს ძმის

გელა ახვლედიანის

გარდაცვალების გამო.

ცაგერის სოფლმშენკომპლექსის თანამშრომლები თანაუგრძნობენ მზია ნემსწვერიძეს ბიძის

ალექსანდრე ნემსწვერიძის

გარდაცვალების გამო.

მურთაზ ალექსანდრეს ძე ახვლედიანი ოჯახით თანაუგრძნობს მიტუშა ლეთოდიანს დედის

ანა ლეთოდიანის

გარდაცვალების გამო.

მაზლისშვილები მერი, ნუნუ ხეცურიანები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

ანეტა დავითის ასული ხეცურიანი.

მაზლისშვილი ავთანდილი, მაზლიშვილიშვილები მურადი, მირზა, მამუკა, იამზე, რძლები ლია, ნათელა, ლალი იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

ანეტა დავითის ასული ჩხეტიანი—ხეცურიანი.

უახლოესი მეზობლები ოლეგი, დადაში, გურამი, გულვერი, ჯიბილო, ჯიმშერ გიორგობიანები, გუხუტი, ლალოსტი, ზურაბი, თენგიზი, შოთიკო ხეცურიანები, ჯიბილო აბაშიძე, კაკო ყურაშვილი ოჯახებით თანაუგრძნობენ ნათელა, მურადი ხეცურიანებს ბებიის

ანეტას

გარდაცვალების გამო.

ძმა შურმანი, დები ლამარა, მირანდა, რძლები ნუნუ, თინა, დარეჯანი, სიძეები გივი ხაბულიანი, შუქური ხეცურიანი, ძმისშვილები, დისშვილები, მაზნაზი, ანზორ ნემსაძეებს დედის

ნინა ნემსაძის

გარდაცვალების გამო.

კარლო სილაგაძე, მამუკა მუშკუდიანი ოჯახებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

გრიგოლ სილაგაძე.

ჯიმშერ ახვლედიანი, მამუკა სვანიძე, ამირან ბრეგვაძე ოჯახებით თანაუგრძნობენ ანზორ ნემსაძეს დედის

ნინა ნემსაძის

გარდაცვალების გამო.

რამაზ ახვლედიანი, სოსო გოლოძე, საშურა გოგიძე, ოჯახებით თანაუგრძნობენ ჭირისუფალს

ნინა ნემსაძის

გარდაცვალების გამო.

ვარლამ ფუტკარაძე ოჯახით თანაუგრძნობს ნუნუ ახვლედიანს ძმის

გელას

გარდაცვალების გამო.

დოდო, ნოდარ ნემსაძეები იუწყებიან

ნინა ნემსაძის

გარდაცვალებას და თანაუგრძნობენ განსვენებულის ოჯახს.

მეზობლები ვაჟა ჭაბუკიანი, თენგიზ ახვლედიანი, შუქური ყუბუსიძე ოჯახებით იუწყებიან

ნინა ნემსაძის

გარდაცვალებას.

იზო გოგოხიძე, ლაშა ზურჯალიანი, გოგი გოლეთიანი, ამირან კვირკაშვილი ოჯახებით თანაუგრძნობენ ჭირისუფალს

ნინა ნემსაძის

გარდაცვალების გამო.

ცაგერის საშუალო სკოლის 1968 წლის კურსდამთავრებულები და კლასის ხელმძღვანელი მაყვალა ყურაშვილი თანაუგრძნობენ გულნაზ ნემსაძეს დედის

ნინას

გარდაცვალების გამო.

პურკომბინატის თანამშრომლები იუწყებიან

მიხეილ ანტონის ძე მიქაუტაძის

გარდაცვალებას და თანაუგრძნობენ განსვენებულის ოჯახს.

მარიამ გამსახურდია, გელა, ცირა, კარლო ხეცურიანები თანაუგრძნობენ მიტუშა, ნელი ლეთოდიანებს დედის

ანა გიორგის ასული ლეთოდიანის

გარდაცვალების გამო.

ალვის საკრებულოს, კლუბბიბლიოთეკის, კავშირგაბმულობის განყოფილების, საექიმო უბნის თანამშრომლები თანაუგრძნობენ ზურაბ ხეცურიანს ბებიის

ვერას

გარდაცვალების გამო.

რამაზ კვირკაშვილი, შადიმან დავითულიანი ოჯახებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

გრიგოლ გედეონის ძე სილაგაძე.

მეუღლე კოლინე, [illegible] შოთა, რძალი [illegible] ერი, ნანული, [illegible] გიორგი [illegible] ქარსელაძე, ჟორა სილაგაძე, ანტონ არაბიძე, ძმისშვილები ციალა, ლანა, უშა, იზრანი, შვილიშვილები რომეო, კობა, ნონა, შვილთაშვილები [illegible], ძმისშვილები, [illegible] იუწყებიან, რომ [illegible] ბი, დეიდები, [illegible] ბიძაშვილები, მამიდაშვილები, დეიდაშვილები იუწყებიან

გრიგოლ გედეონის ძე სილაგაძის

გარდაცვალებას. დაკრძალვა 7 აგვისტოს, შაბათს, სოფელ დეხვირში.

შვილები შახმანი, ციალა, ცისმარა, ნინელი, თინა, სიძეები ბრჩილ მურკახვალაძე, ომარ მახარობლიძე, გურამ ნემსწვერიძე, ზურა კუხალაშვილი, სამსონ ქარსელაძე, და კამა, ძმისშვილი ომარ თვარაძე, შვილიშვილები, შვილთაშვილები, ძმისშვილები, დისშვილები ოჯახებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

კატო ერემიას ასული თვარაძე—გუგავა.

დაკრძალვა 7 აგვისტოს, შაბათს, სოფ. ჩხუტელში.

№23 საგზაო სამმართველოს კოლექტივი თანაუგრძნობს ინგელი კეკუტიას ძმისშვილის

ზაალ კეკუტიას

გარდაცვალების გამო.

„ქარტია—91“—ის ცაგერის ორგანიზაცია თანაუგრძნობს ნუნუ ახვლედიანს ძმის

გელა ახვლედიანის

გარდაცვალების გამო.

არტურ ფოჩხიძე, ომარ ახვლედიანი გუხუტი მეშველიანი ოჯახებით თანაუგრძნობენ ინგელი კეკუტიას ძმისშვილის

ზაალ კეკუტიას

გარდაცვალების გამო.

ჯუმბერ ცვარიანი ოჯახით თანაუგრძნობს ჭირისუფალს

ნინა ნემსაძის

გარდაცვალების გამო.

ლეო ყურაშვილი ოჯახით თანაუგრძნობს ნოდარ, გელა სალინაძეებს დის, ოთარ ლიპარტელიანს მეუღლის

დოდოს

გარდაცვალების გამო.

სერგო ახვლედიანი ოჯახით იუწყება, რომ გარდაიცვალა

ნინა მეგრელი—გურგუჩიანი.

ამზაირ კიზირია, ემზარ, დათო გუგავები ოჯახებით თანაუგრძნობენ ჭირისუფალს

გრიგოლ სილაგაძის

გარდაცვალების გამო.

ვლადიმერ ხეცურიანი ოჯახით თანაუგრძნობს ჭირისუფალს

ნინა ნემსაძის

გარდაცვალების გამო.

თემურ არჯევანიძე ოჯახით თანაუგრძნობს ჭირისუფალს

ნინა მუშკუდიანი—ნემსაძის

გარდაცვალების გამო.

მაზლი აკაკი ნემსაძე, სიძეები შურმან გუჯეჯიანი, გურამ ყურაშვილი, კარლო გვიშიანი ოჯახებით იუწყებიან

ნინა მუშკუდიანი—ნემსაძის

გარდაცვალებას.

ცაგერის რაიონული სტამბა.